

Kom bij de politie. Een wervende tekst in een propagandafilm van de overheid.

Agenten die de burger bijstaan en helpen, huilende kinderen in een gezin wat in crisis verkeert en waar de politie bij geroepen is op de wang kussen. Volledig onbaatzuchtig doen zij hun werk. Mooie opnames van agenten die getraind worden in geweldsbeheersing, want, zegt de zalvende voice-over, kracht dat is niet alleen spierballen.

In actualiteitenprogramma's agenten die vertellen met steeds meer geweld van burgers te maken te krijgen. De presentator geeft ze een compliment dat ze zich zo goed kunnen beheersen en voor een middelmatig salaris elke dag aan het werk zijn om Nederland veilig te houden.

Het is alleen zo jammer dat het allemaal leugens zijn. Leugens die de burger met de paplepel ingegoten krijgt en slikt als zoete koek. Dat ze dat salaris aanvullen door drugs van arrestanten te stelen wordt er niet bij verteld, want dat past niet in het sprookje.

Ik kan het weten. Ik werk 15 jaar bij de politie en heb het korps van binnenuit zien veranderen in een goed geoliede onderdrukingsmachine. En niet alleen de burger wordt onderdrukt maar ook de eigen agenten. Het is buigen of barsten. Kritiek slik je in. Ook dat geldt voor de burger en voor de agent.

De mondige burger die een klacht wil indienen of aangifte wil doen omdat hij alle hoeken van het Malieveld heeft gezien achtervolgd door op hol geslagen ME-ers, al dan niet te paard, wordt het bijna onmogelijk gemaakt aangifte doen. Dien maar een klacht in via het formulier op de website, dan gooien we het daarna in onze digitale vuilnisbak.

Wanneer ik zelf een klacht wil indienen heb ik nog minder mogelijkheden dan de burger. Want een klacht dat is kritiek. En kritiek hebben ze een hekel aan. Rust het geweld waartoe je wordt aangezet zwaar op je geweten? Ga vooral niet naar de vertrouwenspersoon want die rent gelijk naar de leiding.

Een paar jaar geleden maakte de politieleiding goede sier omdat ze in de CAO afspraken hadden gemaakt dat er geestelijk verzorgers bij de politie aangenomen zouden worden. Zodat je in vertrouwen je verhaal kwijt zou kunnen. Zoals het hoort kan je ook naar de psycholoog of het maatschappelijk werk. Maar ook die hebben een rechtstreeks lijntje naar de leiding.

Misschien is het goede van die coronashit wel dat er nu eindelijk agenten hun mond open gaan doen. Want de geestelijke gezondheid van agenten staat zwaar onder druk. En de korpsleiding kan het niets schelen.

Ik besef dat ik boos en cynisch klink. Ik ben ook boos en cynisch. Ik ben boos en cynisch omdat ik mijn werk kwijt ben. Niet letterlijk. Ik sta op de loonlijst en krijg elke maand betaald. Maar ik zie het steeds meer als een omkoopsom. Ik zou bijna zeggen bloedgeld, want demonstranten met bebloede hoofden zijn een normaal beeld geworden.

Niet normaal maken wat niet normaal is zei Willem Alexander toch op Bevrijdingsdag? Daar word je wel cynisch van. Die kerel lult uit zijn nek. Laat ie maar eens incognito op het Museumplein gaan staan en niet snel genoeg oprotten wanneer er bevel toe gegeven wordt. Dan maakt hij zelf mee wat er normaal is in Nederland.

En dat geweld zie je dan op TV, maar dat we naar winkeliers worden gestuurd om de winkel te sluiten die ze met jarenlang werken hebben opgebouwd omdat ze geen niet-werkend mondkapje dragen in hun eigen toko dat zie je niet. Ik heb een huilende man uit zijn eigen winkel moeten sleuren. Ja, daar word ik boos en cynisch van.

Wat is er aan de hand? Waarom pikken we 't allemaal? Waarom pikken toekomstige burgers het dat hun buurtsuper gesloten wordt omdat de eigenaar geen mondkapje draagt? Mensen worden kapot gemaakt en ik moet het doen.

Nederland een vrije en democratische rechtsstaat? Laat me niet lachen.

April 2021

Dit verhaal mag anoniem online. Maar de beelden zullen ooit vrijgegeven worden om de misstanden aan iedereen te tonen.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses